

העותרת:

רגבים, ע.ר. 580460319
ע"י ב"כ עו"ד אבי סגל ו/או יעל סינמון ו/או דוד סגל
מרחה' טורא 32א', ימין משה, ירושלים
טל: 02-6333793; פקס: 02-6333795

נגד

המשיבים:

1. ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו
2. שר הביטחון, מר בנימין נתניהו
3. אלוף פיקוד המרכז
4. ראש המינהל האזרחי
באמצעות פרקליטות המדינה
משרד המשפטים ירושלים
טל: 02-6466101, פקס: 02-6467011
5. סלימאן עלי עראערה, ת.ז. 980970867
6. מוחמד סזלימאן אלכרושאן, ת.ז. 992432252
7. אברהים חמיס ג'האלין, ת.ז. 9739739
8. עבדאללה אברהים ג'הליל, ת.ז. 949989024
9. מוחמד יוסף ג'הלילין, ת.ז. 98145899
10. יסמעיל יוסף אבו דאהוק, ת.ז. 907659270
11. דאוד יוסף אחמד ג'הלילין, ת.ז. 907659296
12. סאלם יוסף ג'האלין, ת.ז. 953738143
13. חסן יוסף אבו דאהוק, ת.ז. 943193680
14. מוחמד אחמד אבו דאהוק, ת.ז. 882733816
15. דאוד מוחמד אבו פלאח, ת.ז. 941571481
16. פלאח מוחמד אחמד אבו דאהוק, ת.ז. 915516389
17. מוחמד עיד אבו דאהוק, ת.ז. 904984556
18. מוסא מוחמד אבו דאהוק, ת.ז. 944827377
19. ח'אלד יוסף אחמד אבו דאהוק, ת.ז. 907659312
20. עיד מוחמד עבו דאהוק, ת.ז. 944832120
21. עיד נמר עיד עראערה, ת.ז. 938584919
22. ג'בריל נמר עומר עראערה, ת.ז. 938584935
23. סלימאן עלי סלאם עראערה, ת.ז. 980970867
24. עאיד סלימאן עראערה, ת.ז. 950587394
25. ראאד סלימאן עראערה, ת.ז. 944806165
26. צאלח עודה עואד אלתבנה, ת.ז. 928854884
27. טאלב מוחמד ג'האלין, ת.ז. 911502169
28. מוחמד עלי עיד אלתבנה, ת.ז. 957680879
29. יוסף עודה אלתבנה, ת.ז. 945140275
30. אסמאעיל נצר עלי הד'אלין, ת.ז. 910358910
31. ח'ליל מוחמד חמאד אלתבנה, ת.ז. 906349386
32. עלי נצר עלי הד'אלין, ת.ז. 939632287
33. זיאד נצר עלי הד'אלין, ת.ז. 911502201

34. סלימאן אברהמים צראיעה, ת.ז. 901107755
35. מוסא אברהמים צראיעה, ת.ז. 980960348
36. יוסף אברהמים צראיעה, ת.ז. 901107763
37. מחמוד אברהמים ג'הליל, ת.ז. 941285660
38. דאוד אברהמים ג'הליל, ת.ז. 914853440
39. נצר עלי הד'אלין, ת.ז. 957680853
40. יוסף מוחמד ג'אהלין, ת.ז. 968801175
41. עלי יוסף ג'אהלין, ת.ז. 936746551
42. צאבר אברהמים ג'הליל, ת.ז. 852111046
43. אברהמים אחמד אבו דאהוכ, ת.ז. 411458946
44. סלימאן ח'מיס ג'אהלין, ת.ז. 901101675
ע"י ב"כ עו"ד סאיד קאסם ו/או תאופיק ג'בארין
טל: 09-7937755; פקס: 09-7937754

עתירה למתן צו על תנאי

העתירות (השלישית והרביעית במספר) שעסקו בדרישה למימוש צווי ההריסה העומדים כנגד המאחז הבלתי חוקי "חאן אל אחמר" פתחו בציטוט כדלקמן:

"צר לי שהגענו עד הלום. צר לי שלא ניתן עוד לסמוך על התחייבויות שמוסרת המדינה באמצעות פרקליטיה לבית המשפט, בבחינת נדרנא לא נדרי. חוששתני שנצטרך לשקול, במקרים מתאימים בעתיד, "גיבוי" הבטחות שיינתנו בצווים החלטיים, וחבל". (ראה: דברי כב' המשנה לנשיא מ' נאור בבג"ץ 7891/07 תנועת שלום עכשיו נ' שר הביטחון ואח')

לצורה הרב של העותרת ציטוט זה נכון ומדויק ביותר אף לעתירה דנן, בה מונחת בפתחו של בית המשפט הנכבד זו הפעם השישית (!!!) לאורך העשור האחרון, דרישה להתערב במחדלי המשיבים 1-4 שנמנעים מלמלא אחר פסקי דין והתחייבויות שניתנו על ידם במסגרת הליכים משפטיים קודמים ולאכופ את חוקי התכנון והבניה במאחז הבלתי חוקי "חאן אל אחמר".

זוהי עתירה למתן צו על תנאי לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים 1-4 לנמק מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם מימוש צווי ההריסה ביחס למבנים הבלתי חוקיים במתחם הידוע בכינויו כמאחז "חאן אל אחמר", הבנוי על גבי אדמות מדינה, בתוך תחום הקו הכחול של הישוב כפר אדומים הסמוך אליו ולמימוש התחייבויותיהם שקיבלו תוקף במסגרת פסק הדין שניתן ע"י בית המשפט הנכבד ביום 24.5.2018 במסגרת בג"ץ 3287/16 כפר אדומים ואח' נ' שר הביטחון ואח'.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות עתירה זו ובשכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

ואלו נימוקי העתירה:

א. מבוא – כללי:

עניינה של עתירה זו, במעשיהם ובמחדליהם של המשיבים 1-4 (להלן: "המשיבים"). המשיבים פועלים בניגוד לדין ותוך חריגה ניכרת מכל אמת מידה מקובלת של התנהגות ציבורית ומנהל תקין, תוך התעלמות מוחלטת מחובתם לאכוף את דיני התכנון והבנייה וכל דין אחר החל באזור.

לאורך העשור האחרון הוגשו חמש עתירות שעסקו במחדלי המשיבים מלאכוף את חוקי התכנון והבניה כנגד עבירות הבניה הרבות המשתוללות במאחז הבלתי חוקי "חאן אל אחמר" (ועוד עתירות רבות נוספות שנועדו למנוע את מימוש צווי ההריסה ושנדחו כולן ע"י בית המשפט הנכבד דנן), כשבמסגרת בירורן המשפטי של אותן עתירות עשו להם משיבי המדינה לנוהג להצהיר בפני בית המשפט הנכבד פעם אחר פעם בדבר כוונותיהם לפעול למימוש צווי ההריסה החלים על המתחם בתוך מועד קבוע, ולאחר שהעתירות נדחו לאור ובשל הצהרות והתחייבויות אלו של משיבי המדינה, התפרקו משיבי המדינה מחובתם למלא אחר התחייבויותיהם ולא עשו דבר.

כך, פעם אחר פעם, לאורך עשור שלם עושים המשיבים "חוכא ואיטלולא" מבית המשפט הנכבד, מפסיקותיו ומהציבור כולו במדינת ישראל, ועשרות המבנים הבלתי חוקיים במאחז "חאן אל אחמר" נותרים עומדים על תילם, תוך התפרקות המשיבים מחובותיהם לפעול לאכיפת החוק במקום.

למען הסדר הטוב יובהר, כי עתירה זו מוגשת רק לאחר שהעותרת מיצתה את יתר ההליכים שעמדו לרשותה, ובכלל זה פניות שנעשו למשיבים ושנענו ריקם, זאת בניגוד להוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958.

בנסיבות אלו, ומשפניויותיה של העותרת לא זכו לכלל מענה, ושעה שמדיניות אי המעש של הרשויות בכל הנוגע לעבירות הבניה הביאה למצב שבאזור זה אין דין ואין דיין ואיש הישר בעיניו יעשה, לא נותרה בידי העותרת כל ברירה, מלבד לפנות לבית המשפט הנכבד בגדרי עתירה זו.

העותרת תבקש להביא לתשומת לב בית המשפט הנכבד את העובדה כי המשיבים עשו להם לנוהג שלא לענות עניינית ו/או בכלל לפניות העותרת, זאת בניגוד להוראותיו הברורות של הדין, וכי רק לאחר שהעותרת נאלצת להגיש את עתירותיה, נחפזים המשיבים לפעול בעניין ולהגיש לבית המשפט הנכבד את תגובתם העניינית בהתאם. העותרת סבורה כי מן הראוי יהיה שבית המשפט הנכבד יתן משקל לעובדה זו בעת פסיקת ההוצאות בסיום ההליך.

ב. הצדדים לעתירה:

1. העותרת הינה תנועה ציבורית, אשר שמה לה למטרה, בין היתר, לבדוק ולבקר את פעולת הרשויות המנהליות בדרך טיפולן בנושאי מדיניות קרקעית וסביבתית כך שיפעלו בהתאם לחוק ולכללי מנהל תקין.

2. משיב מס' 1 הינו ראש ממשלת ישראל ומגבש את מדיניות הממשלה בכל הנוגע לפינוי מאחז "חאן אל אחמר".

3. משיב מס' 2 הינו שר הביטחון של מדינת ישראל אשר מתוקף סמכותו מופקד הוא בין השאר על המנהל האזרחי ביו"ש, על השמירה על הביטחון ביו"ש, ועל שמירת החוק באזור ובכלל זה אכיפת דיני התכנון והבניה וכל דין אחר.

4. משיב מס' 3 הינו מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ובידו מצויות כל סמכויות החקיקה והניהול באזור.

5. משיב מס' 4 הינו ראש המנהל האזרחי אשר בידו מצויות סמכויות ניהול החיים האזרחיים ביו"ש, ובכלל זה בסמכותו ומחובתו לאכוף את חוקי התכנון והבניה החלים באזור.

6. משיבים מס' 44-5 ו/או מי מטעמם הקימו את מבנה בית הספר (ועוד מבנים רבים נוספים) במאחז "חאן אל אחמר" ללא כל היתר ובניגוד לכל דין (להלן: "עברייני הבניה").

ג. הרקע העובדתי:

7. באזור מישור אדומים, בסמוך ליישובים כפר אדומים, נופי פרת ואלון, **בתוך תחום השיפוט של היישוב כפר אדומים**, הוקם מאחז בלתי חוקי, הכולל עשרות רבות של מבני מגורים ומבנה בית ספר, על גבי אדמות מדינה, ללא קבלת היתרי בניה כחוק ובניגוד לכל דין ע"י תושבים בדואים פלסטינים (להלן: "המאחז" או "חאן אל אחמר").

8. המאחז מצוי בתוך שטחי C ונמצא בשליטה ישראלית, אזרחית וביטחונית מלאה.

9. המאחז נבנה שלא כדין מצדו המערבי של עורק התחבורה הראשי של המדינה, כביש מס' 1, המחבר את צפון ים המלח דרך ירושלים לתל אביב.

10. עברייני הבנייה אף הקימו מבנה בית ספר במאחז (הקולט תלמידים מאזורים סמוכים בחסות הרשות הפלסטינית) בתוך שטח תכנית מאושרת מס' 905/4 להרחבת כביש מס' 1, בקטע שבין מישור אדומים לאתר "השומרונג הטוב". תכנית זו פורסמה חודשים ארוכים לפני בניית בית הספר ונועדה לשפר את תוואי הכביש מבחינה בטיחותית ותעבורתית, ע"י הרחבתו לכביש דו מסלולי, בעל שני נתיבי נסיעה בכל כיוון.

11. כמו כן, בניית בית הספר בצדי כביש מס' 1 נעשתה בניגוד לצו בדבר איסור בניה מיום 18.6.1996 האוסר על בניית מבנים במרחק של 120 מטר מכביש זה.

12. לפי מיטב ידיעת העותרת, הוציאו רשויות האכיפה צווי הפסקת עבודה ולאחריהם צווי הריסה כנגד עשרות המבנים במאחז הבלתי חוקי, אולם צוים אלו לא נאכפו על ידם.

13. לאורך העשור האחרון הגישו האגודות השיתופיות המאגדות את היישובים כפר אדומים, אלון ונופי פרת (להלן: "האגודות השיתופיות") עתירות לבית המשפט הנכבד דן על מנת שיורה לרשויות האכיפה לממש את חובותיהן מכח הדין ולפעול לשם אכיפת חוקי התכנון והבניה במקום ולשם הריסת מבנה בית הספר הבנוי באופן בלתי חוקי במאחז.

14. בקצירת האומר של ממש תסקור העותרת את ההשתלשלות המשפטית שקדמה להגשת העתירה דן:

העתירה הראשונה – בג"ץ 7264/09 -

15. עוד בשלב בניית בית הספר עתרו עברייני הבנייה לבית המשפט הנכבד כנגד מימוש צו ההריסה שהוצא כנגדו (במסגרת בג"ץ 6288/09). בית המשפט הוציא מלפניו צו ביניים האוסר על הריסת בית הספר. צו ביניים זה הותנה בהפסקת העבודות ובמניעת אכלוס בית הספר בתלמידים. הצו הופר ברגל גסה ע"י המחזיקים ורשויות האכיפה, שכן בית הספר אוכלס מבלי שרשויות האכיפה ינקטו פעולה כנגד מי ממפרי החוק.

16. במקביל עתרו האגודות השיתופיות לבית המשפט הנכבד בבקשה שיורה על הריסת המבנים הבלתי חוקיים הנמצאים באזור, ובכלל זה מבנה בית הספר (במסגרת בג"ץ 7264/09) (להלן: "העתירה הראשונה").

17. ביום 23.2.2010 הגישו משיבי המדינה הודעה לבית המשפט, לפיה הם עצמם טענו כי מיקומו של בית הספר בסמוך לכביש מס' 1 משליך על מיקומו ב"סדרי העדיפויות" בכל הנוגע למימוש צווי הריסה ביהודה ושומרון. יחד עם זאת, הודיעו הם כי אף אם תדחה העתירה אין בכוונתם לפעול להריסת בית הספר לפני תום שנת הלימודים 2010, קרי ביום 30.6.2010.

מצ"ב העתק הודעת המשיבים מיום 23.2.10 במסגרת בג"ץ 7264/09 ובג"ץ 6288/09, ומסומן כנספח א' לעתירה.

18. ביום 2.3.2010 נתן בית המשפט הנכבד דן את פסק דינו, לפיו דחה את העתירות, זאת בכפוף להודעת המשיבים מיום 23.2.2010.

מצ"ב העתק פסק הדין בעתירה הראשונה, ומסומן כנספח ב' לעתירה.

העתירה השנייה – בג"ץ 5665/11:

19. משחלפה כשנה מהמועד בו היה על משיבי המדינה לממש את הודעתם ומשנכחו האגודות השיתופיות כי משיבי המדינה מתנערים באופן מוחלט מחובתם לממש את לוח הזמנים שקצבו לעצמם בפני בית המשפט הנכבד ומחובתם לאכוף את החוק כנגד עברייני הבנייה,

נאלצו אלו, ביום 1.8.2011, להגיש עתירה נוספת לבית משפט נכבד זה. עתירה למתן צו על תנאי, צו ביניים וצו ארעי (במסגרת בג"ץ 5665/11), לפיה התבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לנמק מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם מימוש צו ההריסה ביחס למבנה בית הספר הבנוי ללא היתר על גבי אדמות מדינה, בתוך הקו הכחול של הישוב כפר אדומים (להלן "העתירה השנייה").

20. ביום 19.4.2012 הגישו משיבי המדינה הודעה מטעמם, לפיה הודיעו כי שר הביטחון הורה לפעול למציאת מקום חלופי לבית הספר ויישום החלופה בחודשים הקרובים. כן הורה שר הביטחון לגורמים הרלוונטיים לפעול למניעת הרחבת הבנייה הבלתי חוקית במתחם בית הספר (ראה סעי' 3 להודעה) (להלן: "הוראות שר הביטחון").

מצ"ב העתק הודעת המשיבים מיום 19.4.12, ומסומן כנספח ג' לעתירה.

21. לקראת הדיון שנקבע בעתירה, ביום 6.9.2012 הגישו משיבי המדינה הודעה מטעמם, לפיה הודיעו כי ברצונם להגיע להסכמות עם נציגי האוכלוסייה הבדואית בשטח הסמוך למבנה בית הספר כך **שמבנה בית הספר יחד עם המתחם כולו יועתקו בתוך כשנה**. כאשר, משיבי המדינה הודיעו כי ככל ולא יצליחו להגיע להבנות עם נציגי האוכלוסייה הבדואית בתוך זמן סביר, הרי שמבנה בית הספר יועתק למבנה חינוך ארעי בצפון נועיימה או בארמונות חשמונאים, עוד טרם אישור תכניות המתאר המלאות המתוכננות למקומות אלה, או לחילופין מציאת פתרון לתלמידי בית הספר ביריחו או באבו דיס עוד במהלך שנת הלימודים הנוכחית.

מצ"ב העתק הודעת המשיבים מיום 6.9.2012, ומסומן כנספח ד' לעתירה.

22. בדיון שהתקיים בפני בית המשפט הנכבד דן ביום 13.9.2012 נשאלו משיבי המדינה ע"י בית המשפט הנכבד בדבר לוחות הזמנים להעתקת מבנה בית הספר והללו השיבו כי בתוך כמה חודשים יועתק מבנה בית הספר, בזו הלשון:

"כב' השופטת א' חיות: ומהי נקודת החיתוך אם כל המתחם כולו לא יצליחו להעביר אותו מתי יועבר בית הספר?"

עו"ד גורני: כמה חודשים, קשה לי להתחייב על מועד קונקרטי כי אנו עדיין במגעים. השאיפה היא להעביר את המתחם כולו כולל בית הספר. השאיפה היא שלשנת הלימודים הבאה (דהיינו - ספטמבר 2013, א.י.ס.) יועתק בית הספר." (ההדגש אינו במקור, א.י.ס.).

מצ"ב העתק פרוטוקול הדיון מיום 13.9.2012, ומסומן כנספח ה' לעתירה.

23. ואכן, ביום 10.10.2012 ניתן פסק הדין בעתירה השנייה, לפיו נדחתה עתירת האגודות השיתופיות, וזאת בהסתמך על הצהרות המשיבים לעיל בדבר כוונתם להעתיק את מבנה בית הספר בתוך כמה חודשים.

מצ"ב העתק פסק הדין בעתירה השנייה מיום 10.10.2012, ומסומן כנספח ו' לעתירה.

העתירה השלישית – בג"ץ 7969/13:

24. למרות התחייבויות משיבי המדינה להעתיק את מבנה בית הספר בתוך כמה חודשים (תוך הצהרה מפורשת מצדם כי השאיפה היא לבצע זאת בטרם פתיחת שנת הלימודים 2013), התחייבות שבגינה נדחתה עתירת העותרות, לא ביצעו המשיבים את התחייבותם זו ובכך למעשה לא קיים פסק דינו של בית המשפט הנכבד דנא.

25. משכך, ביום 24.11.2013 הגישו האגודות השיתופיות עתירה נוספת לבית המשפט הנכבד (במסגרת בג"ץ 7969/13), לפיה התבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לבצע את פסק הדין שניתן במסגרת העתירה השנייה (להלן: "העתירה השלישית").

26. במסגרת תגובתם המקדמית של משיבי המדינה לעתירה מיום 13.4.2014, טענו הם כי בתקופה שחלפה ממועד מתן פסק הדין בעתירה השנייה, דהיינו שנת 2012, נעשו מאמצים להגעה לפתרון מוסכם אשר במסגרתו תוסדר באופן כולל התיישבותם של תושבי מתחם חאן אל אחמר (הוא המתחם סובב בית הספר) למתחם קבע מוסדר.

27. המשיבים הוסיפו וציינו כי חלו התפתחויות משמעותיות בכל הנוגע לקידום תכנית המתאר לאזור נועיימה צפון ומשכך אין מקום לפעול בעת הזו למימוש צווי ההריסה כנגד בית הספר, אך במידה ואפיק זה יתעכב, ישקלו דרכי פעולה חלופיות להעסקת מבנה בית הספר. וכלשונם:

"נציין כי מלכתחילה, בשל אופיים הדינמי של הליכי התכנון, לא נקבעו סד זמנים נוקשה לסיומם, אלא מסגרת זמנית כללית וגמישה בת שנה. אומנם גם בהערכה זו לא עמדו המשיבים... בהקשר זה, יבקשו המשיבים לציין, כי הערכת גורמי המקצוע הינה, כי כעת, משעבודת המטה התכנונית בעניין תכנית המתאר "רמת נועיימה" הסתיימה, קידום התכנית אינו צפוי לארוך זמן רב נוסף...."

מצ"ב העתק תגובתם המקדמית של המשיבים לעתירה השלישית, ומסומן כנספח ז' לעתירה.

28. בדיון שהתקיים בפני בית המשפט הנכבד ביום 23.4.2014 ציין בית המשפט הנכבד (ע"י כב' השופטת א. חיות) כי יש לקדם את הנושא ולמצוא פתרון, כדלקמן:

"כבוד השופטת א' חיות: יש למצוא פתרון. יש כאן בעיה שהולכת ומתמשכת לאו דווקא מהזווית שהעותרים מדברים עליה אלא יש כאן בעיה אמיתית לילדים אלה ויש לפתור אותה... על כל פנים הזמן הוא חשוב. מגיעים לנקודת הכרעה כאן. יש צורך להתקדם עם נושא זה. המצב הנוכחי משום זווית שמסתכלים עליו, אינו טוב".

מצ"ב העתק פרוטוקול הדיון מיום 23.4.2014, ומסומן כנספח ח' לעתירה.

29. ביום 13.5.2014 ניתן פסק הדין בעתירה השלישית, לפיו נדחתה עתירת האגודות השיתופיות, וזאת בהסתמך פעם נוספת על הצהרת המשיבים כי יקדמו את הליכי התכנון של תכנית מתאר נועימה, וכי ככל ואפיק זה יחסם יבחנו דרכי פעולה חליפיות להעתקת בית הספר.

מצ"ב העתק פסק הדין בעתירה השלישית, ומסומן כנספח ט' לעתירה.

העתירה הרביעית – בג"ץ 3287/16 -

30. משחלפו כשנתיים ימים ממועד מתן פסק דינו של בית המשפט הנכבד דן במסגרת העתירה השלישית ומשהמאחז הבלתי חוקי ומבנה בית הספר נותרו על תילם, ללא שקודמו כל דרכי פעולה קבועות ו/או חליפיות להעתקת המתחם ו/או מבנה בית הספר בלבד, הגישו האגודות השיתופיות, ביום 18.4.2016, את עתירתן הרביעית במספר, במסגרת בג"ץ 3287/16 **כפר אדומים נ' שר הביטחון**, במסגרתה התבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבי המדינה לנמק מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם מימוש צו הריסה הקיים ביחס למבנה בית הספר הבלתי חוקי הממוקם במתחם חאן אל אחמר, בניגוד לפסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 5665/11 אשר ניתן ביום 10.10.2012 ופסק הדין בבג"ץ 7969/13 אשר ניתן ביום 23.4.2014, ולפיהם התחייבו משיבי המדינה לממש את צווי ההריסה ולהעתיק את מבנה בית הספר (להלן: "העתירה הרביעית").

31. המדובר היה בפעם הרביעית!!! בה נאלצו אותן עותרות להגיש עתירה לבית המשפט הנכבד, וזאת לאור התחמקות המדינה מלמלא אחר התחייבויותיה החוזרות ונשנות להעתקת מבנה בית הספר הבנוי ללא כל היתר, חרף הסיכון לחיי אדם מהותרת מבנה בית הספר על כנו.

32. במקביל, ביום 10.3.2017 הוגשה עתירה נוספת בעניינם של כלל עשרות המבנים הבלתי חוקיים המצויים במתחם חאן אל אחמר, ע"י עברייני הבניה ו/או ע"י מי מטעמם, בג"ץ 2242/17 **חמיס ג'הלין ואח' נ' ראש המנהל האזרחי ואח'**, במסגרתה התבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבי המדינה להימנע ממימוש צווי ההריסה שהוצאו כנגד המבנים הבלתי חוקיים במתחם חאן אל אחמר. כמו כן, הוסיפו עברייני הבניה ו/או מי מטעמם והגישו עתירה נוספת, במסגרת בג"ץ 9249/17 **עבדאללה אבראהים ג'הליל נ' ראש המנהל האזרחי ואח'**, לפיה עתרו לסעד אשר יורה להימנע מהריסת המבנה האקולוגי המשמש כבית ספר, ולחילופין להימנע מהרס המבנה כל עוד אין מוסד חלופי

- אחר ועוד סעדים מסעדים שונים שמטרתם היא אחת – להימנע מהרס מבנה בית הספר (להלן: "עתירות עברייני הבניה").
33. הדיון בעתירה הרביעית ובעתירות עברייני הבניה אוחד ונשמע במרוכז בפני בית המשפט הנכבד דנן.
34. ביום 14.1.2018 הגישו משיבי המדינה תגובה לכלל העתירות לעיל, במסגרתה טענו, בין היתר, כי אין כל חולק כי מבנה בית הספר וכלל המבנים במתחם "חאן אל אחמר" נבנו באופן בלתי חוקי. עוד הוסיפו משיבי המדינה כי **בכוונתם לממש את צווי ההריסה כנגד המבנים כולם במהלך חודש יוני 2018** (להלן: "התגובה לעתירות").
- מצ"ב העתק תגובתם המקדמית של משיבי המדינה לעתירה הרביעית ולעתירות עברייני הבניה, ומסומן כנספח י'.
35. עוד צוין, כי: "מכלל האמור עד כה ברור אם כן, כי משעה שמדובר בעורק תחבורה מרכזי, ישנה חשיבות אסטרטגית בפינוי המקבץ אשר מצוי בסמיכות לעורק זה, ומעמיד בסכנה ברורה ומוחשית את המתגוררים בו, כמו – גם את המשתמשים בדרך" (ראו סעיף 20 לנספח י' לעיל).
36. ביום 25.4.2018 התקיים דיון בעתירה הרביעית ובעתירות עברייני הבניה, במסגרתו שבה ועמדה המדינה על כוונתה לפעול לשם מימוש צווי ההריסה העומדים כנגד מבנה בית הספר והמבנים הבלתי חוקיים במתחם חאן אל אחמר במהלך חודש יוני 2018.
37. **עוד עמדה המדינה על כך שהכנת תכנית מתאר חדשה מעיקרה אינה עומדת עוד על הפרק, שעה שמדובר בהליך מורכב שנמשך שנים ארוכות, כאשר מנגד קיימת חלופה זמינה וראויה שהוצעה ע"י המדינה** (ראו סעיף 47 לפסק הדין המצ"ב כנספח יא').
38. בעקבות הדיון, ביום 26.4.2018 ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד, לפיה הורה כדלקמן:
- "תמו טיעוני ב"כ הצדדים. ככל שיש בידי ב"כ העותרים בבג"ץ 2242/17 ובבג"ץ 9249/17 הצעה לאתר חלופי שיש לגביו תכנית מתאר מפורטת תקפה שמכוחה ניתן להוציא היתרי בניה, כפי שניתן לעשות כיום בחלופה שהעמידה המדינה להעתקת מתחם חאן אל אחמר לג'הלין מערב – הוא יוכל להגישה בתוך שבוע ימים".**
39. בהמשך להחלטה זו, ביום 8.5.2018 הגישו עברייני הבניה, העותרים בעתירות לעיל, את תגובתם, לפיה טענו, בין היתר, כי אין במצא תכנית כזאת וכי אין אפשרות תאורטית, שלא לומר, מעשית להצגת תכנית מתאר מפורטת תקפה בתוך שבוע (ראו סעיף 49 לפסק הדין המצ"ב כנספח יא').

40. לאחר מועד הדיון וטרם מתן פסק הדין ומשעברייני הבניה ו/או מי מטעמם, הבינו כי נסתם הגולל על ניסיונם להותיר את מבנה בית הספר והמבנים הבלתי חוקיים במאחז על כנם, יצאו הם למסע נואש שכלל הגשת בקשות מבקשות שונות לבית המשפט הנכבד, ובכלל זה בקשה להשלמת תגובה, בקשה לתיקון פרוטוקול, בקשה לפסילת שופט, ערעור בדבר דחיית הבקשה לפסלות שופט ועוד בקשות מבקשות שונות, אשר נדחו כולן על ידי בית המשפט הנכבד.

41. ביום 24.5.2018 ניתן פסק דינו של בית המשפט הנכבד בעתירה הרביעית ובעתירות עברייני הבניה במסגרתו קבע בית המשפט הנכבד, בין היתר, כי:

“נקודה זו נכונה ביותר בשים לב לגלגולים המשפטיים השונים שעברו צווי ההריסה שהוצאו לבית הספר, ושנדונו בעתירות הקודמות. באופן עקבי הצהירה המדינה בעתירות אלו כי בכוונתה לממש את צווי ההריסה, ואף קצבה לשם כך מועדים קצרים יחסית, אלא שבסופו של דבר ביקשה להימנע מכך באופן זמני, עד למציאת חלופה ראויה. בית המשפט היה נכון שלא להתערב בהשתהות זו, אולם הבהיר למדינה כי לא ניתן יהא ‘למשוך’ את הליכי מציאת החלופות עד אין קץ. בית המשפט גם הבהיר לעותרים כי ככל שיש באמתחתם רעיונות חלופיים, עליהם למצותם אל מול הרשויות בהקדם...מאז חלפו כמה וכמה שנים נוספות. אין הצדקה איפה לחייב את המדינה להמשיך ולגלגל את הטיפול בסוגיה באמצעות ניסיונות חדשים למציאת פתרון. מה שלא נעשה במשך תשע שנים, כנראה לא ייעשה עוד....”

בסופו של דבר, אנו כבר אחרי ‘הדקה ה-90’. צווי ההריסה הראשונים הוצאו כזכור עוד בשנת 2009. הקולות שנשמעו באולם בית המשפט הקוראים לשיתוף פעולה ולדיאלוג ראויים ככל שיהיו, מן הדין היה להפנותם בזמן אמת, במהלך השנים, כלפי קובעי המדיניות. בית המשפט אינו בוחן, ואין ביכולתו לבחון, את שאלת הפתרון האידיאלי לתושבי חאן אל אחמר; בית המשפט עורך ביקורת שיפוטית על החלטותיה של המדינה. מביקורת זו עולה, כי כשם שלא הייתה עילה להורות למדינה לאכוף את הדין בשעה שביקשה להימנע מכך, כך אין עילה להורות להימנע מלאכוף את הדין בשעה שהיא מבקשת לעשות כן...” (ההדגש אינו במקור, א.י.ס.).

42. בית המשפט הנכבד דחה את עתירות עברייני הבניה ומחק את העתירה הרביעית, שכן עתירה זו מיצתה את עצמה לנוכח התחייבותה המפורשת של המדינה לממש את צווי ההריסה כנגד מבנה בית הספר וכנגד כלל המבנים במאחז במהלך חודש יוני 2018 (להלן: **“פסק הדין”**).

מצ”ב העתק פסק הדין בעתירה הרביעית, ומסומן כנספח יא’.

ההליכים לאחר מתן פסק הדין בעתירה הרביעית -

43. עברייני הבניה לא אמרו נואש ומשרשויות האכיפה החלו לנקוט בהליכים, גם אם באיחור קל, לשם מימוש צווי ההריסה העומדים כנגד מבנה בית הספר ויתר המבנים הבלתי

חוקיים במתחם חאן אל אחמר, בהתאם להוראות פסק הדין והתחייבויותיהם, הגישו עברייני הבניה ביום 5.7.2018 עתירה נוספת (בג"ץ 5193/18), במסגרתה עתרו הם, בין היתר, למתן צו על תנאי אשר יורה על ביטול ו/או עיכוב ביצוע צווי ההריסה עד להכרעה ומתן החלטה בתכנית המפורטת מטעם תושבי המתחם, אשר התושבים ניסו להגישה באותו היום, כחודש וחצי לאחר מתן פסק הדין ולאחר המועד בו היה על המדינה לממש את צווי ההריסה.

44. כמו כן, עתרו עברייני הבניה למתן צו ביניים האוסר על המשיבים לבצע את צווי ההריסה כנגד המבנים במאחז חאן אל אחמר עד לדיון והכרעה בעתירה שבכותרת.

45. ביום 5.7.2018 נתן בית המשפט הנכבד את החלטתו במסגרת העתירה לעיל ונתן צו ארעי האוסר על מימוש צווי ההריסה בהתאם להוראות פסק הדין ולהתחייבויות המדינה, עד להחלטה אחרת (להלן: "צו הארעי").

46. כן הגישו עברייני הבניה, באמצעות עו"ד מטעם הרשות הפלסטינית, עתירה למניעת פינוי עברייני הבניה מהמאחז חאן אל אחמר, במסגרת בג"ץ 5257/18.

47. בד בבד, ביום 29.7.2018, הגישה העותרת עתירה מטעמה, במסגרת בג"ץ 5410/18, במסגרתה התבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבי המדינה לנקוט בכל הפעולות הנדרשות לאיטום מבנה בית הספר ולהימנע מאכלוס בית הספר.

48. ביום 5.9.2018 ניתן פסק דינו של בית המשפט הנכבד בעתירות לעיל, לפיו דחה את כל העתירות לעיל.

מצ"ב העתק פסק הדין בעתירות המאוחרות, ומסומן כנספח יב'.

49. במסגרת פסק הדין בעתירות המאוחרות לעיל חזר בית המשפט הנכבד על עמדת המדינה לפיה: "כפי שהודגש במהלך הדיון במסגרת פסק הדין החלוט, המדינה סבורה כי מדובר במיקום אסטרטגי סמוך מאוד לכביש ראשי, שמהווה סכנה. מכאן, שעל פניו אין היתכנות ואין אופק תכנוני להכשרת מגורים במתחם במיקומו הנוכחי ליד עורק תחבורה ראשי, גם אם חלק מהמבנים יועתקו עשרות מטרים אל מחוץ לתחום הדרך ותחום איסור הבניה".

50. כן ציין בית המשפט הנכבד, כי:

"...לא נעלם מעיני כי פסקי הדין שזכרו לעיל, עניינם בהתיישבות יהודית על קרקע פרטית של פלסטינים, בעוד שענייננו בהתיישבות פלסטינית על קרקע פרטית של פלסטינים (הגם שמדובר לכאורה בקרקע מופקעת). אך פסק דין חלוט הוא פסק דין חלוט וחובתו של המפקד הצבאי היא לפעול באופן שוויוני וסביר לאכיפתו "בין אם מדובר בבניה בלתי חוקית בקרב התושבים הישראליים ביהודה ובשומרון, בין אם מדובר בתושבים הפלסטינים [...]. חובת המפקד

הצבאי היא לאכוף את החוק באזור, ולא למותר להזכיר כי דיני התכנון – בישראל ובאזור – נועדו להבטיח בניה ופיתוח נאותים בהווה ובמבט צופה פני עתיד...” (בג”ץ 5377/09 רגבים נ’ שר הביטחון, פסקה י”ב (10.8.2011)).

בפסק הדין החלוט נקבע כי אין עוררין על כך שענייננו בבניה בלתי חוקית. פסק הדין סקר את השתלשלות ההליכים ומצא כי כפי שלא היה מקום להתערב בעבר בהחלטה להשהות את ביצוע צווי ההריסה, כך אין מקום להתערב בהחלטה לבצע את צווי ההריסה. פסק הדין ניתן לאחר כתשע שנים של התדיינות שבמסגרתן הוצעו ונבחנו חלופות שונות, ונאמר בו כי “מה שלא נעשה במשך תשע שנים, כנראה לא יעשה עוד” (שם, פסקה 55). בפסק הדין ציין בית המשפט כי “אנו כבר אחרי ‘הדקה ה-90’. צווי ההריסה הראשונים הוצאו כזכור עוד בשנת 2009”.

אי הותרת מצב בלתי חוקי על כנו; עקרון סופיות הדיון; הכלל כי פסקי דין יש לקיים; ודאות משפטית; תקינות פעולתה של מערכת השיפוט – כל אלה הם אינטרסים יסודיים בשיטתנו המשפטית, המתכנסים כולם לעקרון שלטון החוק. בהגשת התוכנית המפורטת בדקה ה-95 – כאילו לא נעשה דבר עד כה, וכאילו לא דחו העותרים גם את האפשרות שפתח בית משפט זה בתום ההתדיינות בסיבוב הקודם – אין כדי לגלות עילה לפתוח מחדש את פסק הדין. כפי שצינו בפתח הדברים, פסק הדין הוא נקודת המוצא ונקודת הסיום”.

51. דוק. עם מתן פסק הדין בעתירות המאוחרות בוטל צו הארעי שניתן והדלת שבה ונפתחה בפני המשיבים לפעול למילוי התחייבויותיהם והצהרותיהם כפי שניתנו במסגרת העתירה הרביעית, לפיה התחייבו לפעול למימוש צווי ההריסה ולפינוי המאחז הבלתי חוקי עד לחודש יוני 2018.

ד. התנהלות המשיבים 4-1 ממועד מתן פסק הדין:

52. מאז מתן פסק הדין בעתירה הרביעית עברה חלפה לה כשנה (ומאז ביטול צו הארעי שניתן במסגרת העתירות המאוחרות עברה כחצי שנה) ומבנה בית הספר, כמו גם יתר המבנים במאחז, עדיין עומדים על תילם ולמרות התחייבויותיהם המפורשת של המשיבים כי יפעלו להעתקת המאחז חאן אל אחמר עד לחודש יוני 2018, לא נעשה הדבר על ידם עד מועד זה וכפי שידוע לעותרת אף אין כל צפי ברור לכך.

53. דוק. צו ההריסה כנגד מבנה בית הספר ניתן כבר לפני כעשר שנים ובהתאם להצהרות משיבי המדינה נמצא בסדר עדיפות גבוה לאכיפה בשל הסיכון לחיי אדם שנוצר בשטח, הן לחיי התלמידים והן לחיי הנוסעים בכביש הסמוך, ואף על פי כן ועל אף התחייבויותיהם המפורשות של המשיבים לאורך עשור של דיונים משפטיים בעניין כי יפעלו למימושו, מתפרקים המשיבים מחובותיהם והתחייבויותיהם ולא עושים דבר.

54. כפי שפורט לעיל בהרחבה, עמדתם הברורה של המשיבים (כפי שאף באה לידי ביטוי בפסק הדין בעתירה הרביעית) היא כי המשך השימוש במבנה בית הספר ובמאחז יוצר סיכון של ממש לחיי אדם, הן לחיי התלמידים והן לחיי הנוסעים בכביש הצמוד לבית הספר, ואף על פי כן ולמרות זאת מאפשרים המשיבים את המשך הפרתו הקולוסאלית של החוק במקום ואת הסיכון בפגיעה בחיי אדם, באין כל מפריע מצדם ו/או מצדו של בית המשפט הנכבד דנן.

55. דהיינו, למרות **שחלפו כעשר שנים** במהלכן התקיימו הליכים משפטיים רבים בפני בית המשפט הנכבד דנן ושבמסגרתם התחייבו המשיבים אין ספור פעמים כי יפעלו לשם מימוש הצו והעתקת המתחם כולו (ולכל הפחות יפעלו להעתקת מבנה בית הספר), לא פעלו המשיבים למימוש צווי ההריסה ועשרות המבנים הבלתי חוקיים במאחז, כמו גם מבנה בית הספר, עומדים על תילם ומכונם.

56. המדובר בתקופת זמן ארוכה דיה (לכל הדעות) אשר די היה בה על מנת לאפשר למשיבים למלא אחר התחייבויותיהם ולפעול לשם העתקת המתחם כולו ובכללו את בית הספר למתחם חלופי, ולכל הפחות להעתיק את מבנה בית הספר בלבד למבנה חלופי אחר, אך המשיבים לא עשו כן.

57. לא למותר לציין, כי אם לא די בהצהרות המשיבים שניתנו אין ספור פעמים במסגרת ההליכים הקודמים והתחייבויותיהם לפעול לשם מימוש החוק ולהעתקת המאחז הבלתי חוקי חאן אל אחמר, אף המשיב 1, ראש הממשלה, הצהיר ביום 19.11.2018 במהלך ישיבת סיעת הליכוד, כי: **"חאן אל אחמר יפונה בקרוב מאד... חאן אל אחמר יפונה, זאת החלטה של בית המשפט, זאת המדיניות שלנו והיא גם תתבצע. אין לי כוונה לדחות את זה עד להודעה חדשה, בניגוד לפרסומים, אלא למועד קצר".**

58. כן התייחס המשיב 1, ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, במועד סמוך לכך בישיבת ממשלה לעניין פינוי המאחז וציין: **"כי הוא יפונה, עם או בלי הסכמה. זה לא ייקח הרבה שבועות, זה יהיה הרבה יותר קצר".** המשיב 1 הוסיף כי **"נעשה כמה מהלכי היערכות חיוניים בזירה הבינלאומית וניתן הזדמנות אחרונה לפינוי בהסכמה, אבל בכל מקרה - חאן אל-אחמר יפונה. אני לא מדבר על פינוי קוסמטי, אלא על פינוי של ממש".**

59. העותרות יטענו, כי לא יעלה על הדעת שלאורך כעשור יתנערו המשיבים מלמלא אחר חובותיהם לפי הדין ואחר התחייבויותיהם החוזרות ונשנות לפני בית משפט נכבד זה והתחייבויות שניתנו בכל פלטפורמה ציבורית אחרת לפעול להעתקת המאחז, כשבפועל לא קורה דבר והמאחז הבלתי חוקי עדיין עומד על תילו בדיוק כמו לפני עשר שנים!!!.

60. יוצא אם כן, כי אין זו הפעם הראשונה בה מתחייבים המשיבים בפני בית המשפט הנכבד כי יממשו את צו ההריסה ביחס לבית הספר ובית המשפט הנכבד בהסתמך על הצהרות אלו נותן את פסקי דינו, כאשר **בפועל המשיבים מתנערים מהתחייבויותיהם ולא עושים דבר על מנת לממשן**, ובכך למעשה מפריים את פסקי הדין ומבזים את בית המשפט הנכבד ואת החלטותיו.

61. העותרת תטען, כי בכל הכבוד הראוי והניתן, מוצאים אנו את עצמנו באותה הסיטואציה שחוזרת על עצמה כבר בפעם השישית, בה המשיבים מצהירים ומתחייבים כי יפעלו למימוש חובותיהם מכח הדין ולאכיפת החוק במאחז, אך לא עושים דבר בפועל, תוך זילות בית המשפט והציבור הישראלי כולו, ויש לשים להתנהלות זו סוף.

62. בהתאם לכך, בסוף חודש נובמבר 2018 פנתה העותרת למשיבים, באמצעות הח"מ, בהתאם לחוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958 (להלן: "חוק ההנמקות"). בפנייתה ביקשה העותרות מהמשיבים כי יפעלו לקיום התחייבויותיהם והצהרותיהם ויפעלו למימוש צווי ההריסה הקיימים על המאחז.

מצ"ב העתק פניות העותרת למשיבים, ומסומנות במאוחז כנספח יג' לעתירה.

63. על אף הוראות חוק ההנמקות, לא טרחו מי מהמשיבים לתת כל מענה לפניותיה אלו של העותרת.

64. העותרת תטען, כי למרות שעברה חלפה לה כמעט שנה ממועד מתן פסק הדין הרביעי בעתירה (וכחצי שנה מביטול הצו הארעי שניתן במסגרת העתירות המאוחרות), וכעשור של התדיינות משפטית בפני בית המשפט הנכבד דנן, לא נעשה על ידי המשיבים די לצורך מימוש פסק הדין והתחייבויותיהם להעתיק את המאחז הבלתי חוקי חאן אל אחרו.

65. למעשה, עד היום לא נעשה דבר מה ממשי על ידי המשיבים לקיום חובתם מכח הדין ולקיום התחייבויותיהם בהתאם לפסקי הדין.

66. עיננו הרואות כי מלכתחילה לא היה בכוונת המשיבים לפעול לשם מימוש צו ההריסה והעתקת המאחז, אלא כל מטרתם הייתה "קניית זמן נוסף" על מנת להמשיך במדיניות אי המעש אותה הם נוהגים בכל הנוגע לעבירות הבניה הקיימות במקום, ואשר הובילו למצב שבאזור זה אין דין ואין דיין ואיש הישר בעיניו יעשה, כל זאת באצטלה של "סדרי עדיפויות".

67. בנסיבות אלה, ומשהתחוויר לעותרת כי המשיבים מתנערים הלכה למעשה מהתחייבויותיהם המפורשות בפני בית משפט הנכבד ומחובתם לאכוף את החוק, אינם מבצעים פעולות אכיפה ולא כל שכן שאינם נוקטים בפעולות אכיפה אפקטיביות כנגד עברייני הבנייה במקום על אף פסקי הדין הרבים בעניין, לא נותר לעותרת אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בגדרי עתירה (שישית!) זו.

ה. הטיעון המשפטי:

68. העובדות המפורטות בעתירה זו מצביעות על מחדלים בלתי סבירים מצד המשיבים, האמונים על אכיפת החוק באזור.

69. מן הנתונים מצטיירת תמונה עגומה על מצב שלטון החוק באזור, תמונה חמורה שבשום אופן אין להשלים עמה. רשויות האכיפה, הלכה למעשה, נוקטות במדיניות ברורה של אי

אכיפת חוקי התכנון והבניה גם כאשר מדובר במחיר כה כבד ובפגיעה כה קשה בכל היבט שעשוי להיות רלוונטי - בטחוני, בטיחותי, כלכלי, חוקתי, תודעתי, ציבורי וכיו"ב.

70. למעשה באי קיום פסקי הדין ע"י המשיבים והתפרקות המשיבים מחובתם לאכוף את החוק באזור, פוגעים הם בעקרון שלטון החוק ובאמון הציבור במערכת השלטונית, כמו גם במערכת המשפט.

71. משניתן פסק דין חלה חובה לקיימו. כאשר לא מקיימים פסק דין של בית המשפט, פוגעים למעשה בשלטון החוק והמשפט והסדר החברתי מתפורר (ראה: בג"ץ 4805/07 המרכז לפלורליזם יהודי - התנועה ליהדות מתקדמת בישראל נ' משרד החינוך (נבו)).

72. עקרון זה מקבל משנה תוקף כאשר מדובר בפסק דין שעל רשות מרשויות השלטון לקיימו:

"אי כיבוד פסק דין של בית משפט על-ידי אזרח הוא גילוי חמור של פגיעה בשלטון החוק. חמור מכך שבעתיים הוא אי כיבודו של פסק-דין על-ידי רשות מרשויות השלטון. אכן, "החובה לכבד פסק דין של ערכאה מוסמכת, החלה על כל אדם, חלה ביתר שאת על רשויות השלטון" (הנחיה 6.1003 להנחיות היועץ המשפטי לממשלה (מיום 15.6.03)). הימנעות רשות שלטונית מציות לפסק-דין של ערכאה שיפוטית הינה מן החמורות ומן המדאיגות שבסכנות האורבות לשלטון החוק במדינה דמוקרטית (א' רובינשטיין וב' מדינה, המשפט החוקתי של מדינת ישראל, (כרך א', עקרונות יסוד, תשס"ה), עמ' 274-271). העיקרון המהותי של שלטון החוק בנוי על התודעה כי השלטון עצמו, ככל אזרח, כפוף לחוק ואינו מורם מעליו. "שלטון החוק במובנו הפורמאלי משמעו, שכל הגורמים במדינה, בין הפרטים כיחידים וכהתאגדויות, ובין זרועות המדינה, חייבים לפעול על פי החוק, ופעולה בניגוד לחוק צריכה להיתקל בסנקציה המאורגנת של החברה" (דברי השופט ברק בבג"ץ 428/86 ברזילי נ' ממשלת ישראל, פ"ד מ(3) 505, 621 (1986)). מדינה שבה רשות שלטונית נוטלת את החוק לידיה - ברצותה, מקיימת צו שיפוטי שניתן נגדה, וברצותה מתעלמת ממנו, היא מדינה שנזרעים בה זרעי פורענות ואנרכיה, ומתפתחת בה תרבות מסוכנת של שלטון כח ושרירות. רשות שלטונית היא נאמן הציבור, אשר "משלה אין לה ולא כלום" (בג"ץ 142/70 שפירא נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין, פ"ד כה(1) 325, 331 (1971)). ככזו, היא אמורה לשמש אות ומופת לכיבוד החוק ושלטון החוק. עיני הציבור נשואות לרשויות השלטון ולנושאי המשרה בהן. כיבוד ערכי החוק והמשפט, ופיתוח מסורת של הגנה על ערכי שלטון החוק מושפעים מהתנהגותם. אי קיום הדין, ואי ציות לפסקי דין על ידי רשות שלטונית טומנים בחובם פגיעה ערכית עמוקה לא רק בתשתית הפורמלית של סדרי השלטון והמשטר, אלא גם בליבה של המסורת ותרבות השלטון הראויה, המשמשים דוגמא ומופת להתנהגות הראויה של הפרט בחברה."

בג"ץ 4805/07 המרכז לפלורליזם יהודי - התנועה ליהדות מתקדמת בישראל נ' משרד החינוך.

73. בשים לב לעובדות המפורטות לעיל, פסקי הדין בעתירה הראשונה ובעתירות לאחר מכן, ובפרט בעתירה הרביעית בה מחק בית המשפט הנכבד את עתירתן של האגודות השיתופיות בהסתמך על התחייבות והצהרת המשיבים כי בכוונתם לפעול למימוש צווי ההריסה החלים על עשרות המבנים במאחז עד לחודש יוני 2018, דבר אשר לא נעשה עד עצם היום הזה ולמיטב ידיעת העותרת אף אין כל צפי ממשי לכך, וממילא מוטלת על המשיבים החובה לאכוף את צווי ההריסה באופן מידי וללא כל דחייה נוספת.

74. הנסיבות ביחס למאחז חאן אל אחמר הינן כה מהותיות וקיצוניות עד כי הטענה לפיה מדובר בשיקול דעת מסודר במסגרתו מתועדפים פעולות האכיפה בהתאם לשיקולים עניינים הינה טענה בלתי סבירה בעליל ואינה רלוונטית עוד.

75. נראה על פניו כי המשיבים סוברים, כי במתן הודעותיהם/הצהרותיהם/התחייבויותיהם בפני בית המשפט הנכבד, יוצאים הם ידי חובתם בקשר לאכיפת החוק באזור, לבית המשפט ולכלל תושבי מדינת ישראל, ולא כך הוא.

76. העותרות יטענו כי התנהלות זו מבזה את בית המשפט הנכבד ואת פסיקותיו, דבר הנכון שבעתיים לנוכח העובדה כי, כנ"ל, אין זו הפעם הראשונה בה מתעלמים המשיבים מפסיקותיו של בית המשפט הנכבד (פסיקות שניתנו כולן בהסתמך על הצהרות המשיבים בפני בית המשפט הנכבד), ולמעשה עשו זאת לנוהג מצדם.

77. בנסיבות אלה לא נותרה בידי העותרת כל ברירה מלבד לפנות לבית המשפט הנכבד בדרישה שיורה למשיבים לממש את צווי ההריסה ופסק הדין בעתירה הרביעית ולהעתיק את המאחז לאלתר.

ו. הסעד המבוקש:

78. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו על תנאי כנגד המשיבים כמבוקש ברישא של העתירה, ולאחר קבלת תגובת המשיבים ושמיעת טיעון בע"פ, להפכו למוחלט.

79. עוד יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים ובשכר טרחת עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

יעל סינמון, עו"ד

אבי סגל, עו"ד

ב"כ העותרת

תצהיר

אני הח"מ, ישי חמו, בעל ת.ז. מס' 200516367, לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה כדלקמן:

1. הנני נציג העותרת.
2. תצהירי זה ניתן בתמיכה לעתירה למתן צו על תנאי ולאימות האמור בה.
3. אני מצהיר כי כל הטענות העובדתיות המופיעות בעתירה הינן בידיעתי האישית.
4. אני מצהיר כי כל הטענות המשפטיות המופיעות בבקשה זו הינן לפי מיטב ידיעתי ואמונתי. המקור לידיעתי ולאמונתי הוא עפ"י עצה משפטית שקיבלתי.
5. כן אני מצהיר כי ניגשתי למקום ביצוע העבודות הבלתי חוקיות על מנת לקבל את פרטי עברייני הבניה במקום, אך הדבר לא עלה בידי.
6. אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן הצהרתי אמת ולראייה באתי על החתום:

ישי חמו

אישור

אני הח"מ, עו"ד אבי סגל, מאשר בזה כי ביום _____ הופיע בפניי מר ישי חמו המוכר לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפניי.

אבי סגל, עו"ד

חותמת